

kende den danske kunsthistorie fra 1600-tallet til i dag, betegnes som Danmarks Nationalgalleri på linie med nationalgallerier f.eks. i Stockholm og Oslo.

Til stk. 2

Statens Museum for Kunst har som landets hovedmuseum for den bildende kunst en forpligtelse til specielt for den danske kunsts vedkommende at anlægge og opretholde repræsentative samlinger, der til enhver tid kan vise hovedlinjerne inden for billedkunsten i Danmark. Museet skal naturligvis samtidig i videst muligt omfang søge at anlægge samlinger af udenlandsk billedkunst. Museets indkøbsbevilling søges forhøjet blandt andet under hensyntagen hertil. Egentlige repræsentative samlinger af udenlandsk kunst kan man dog ikke pålægge museet at anskaffe, dels af økonomiske grunde dels af pladsmæssige grunde.

Bestemmelser om indkøb af dansk kunst til museet er fastsat i kgl. anordning nr. 12 af 8. januar 1976 om indkøb af dansk kunst til Den kgl. Maleri- og Skulptursamling ved Statens Museum for Kunst. Indkøb af dansk kunst til denne samling foretages herefter af et særligt udvalg bestående af direktøren for Statens Museum for Kunst, overinspektøren ved Den kgl. Maleri- og Skulptursamling samt en af de øvrige ved museet ansatte inspektører.

Til stk. 3

Statens Museum for Kunsts samlinger danner grundlag for kunsthistorisk og konserveringsmæssig forskning. Museet er ligesom Nationalmuseet en forskningsinstitution, hvor det videnskabeligt ansatte personale driver forskning inden for rammerne af det i bemærkningerne til § 7, stk. 3, nævnte cirkulære om arbejdstiden for akademisk uddannede medarbejdere ved en række institutioner under kulturministeriet. Ligeledes står museet til rådighed for videnskabsmænd og studerende fra ind- og udland.

En af museets væsentligste opgaver er desuden at sørge for, at museets samlinger – udover at danne grundlag for forskning – også gøres tilgængelige for et større publikum.

Statens Museum for Kunst formidler sine permanente samlinger til publikum gennem skiftende ophængninger, omvisninger og lysbilledforedrag på museet samt ved udlån af lysbilledforedrag til skoler, foreninger m.v. Erfaringerne fra disse udlån gennem de sidste 6 år viser, at der er et stort,

udækket behov for billedkunstnerisk formidlingsmateriale af høj kvalitet ude i landet. Museet har samtidig erfaring for, at mange lånerer følger lånet op med besøg i samlingerne.

Museet arrangerer desuden med jævne mellemrum særudstillinger af udefra kommende værker eller af egne værker kombineret med værker fra andre museer og fra private.

Erfaringen her viser, at sådanne særudstillinger i høj grad virker stimulerende på publikums interesse for museets samling i sin helhed.

Til stk. 4

Bestemmelsen indebærer, at der på Statens Museum for Kunst skal oprettes et centralt register for alle kunstværker, der findes i de af loven omfattede museer.

I bemærkningerne til den gældende lov blev det blandt andet fremhævet som en vigtig opgave for Statens Museumsnævn at søge tilvejebragt et fælles registreringssystem for museerne. Nævnet nedsatte på denne baggrund i 1979 et udvalg for centralregistrering af kunst i danske museer m.v. med den hovedopgave at udarbejde retningslinjer for registrering af dansk og udenlandsk kunst i danske museer.

Udvalget afgav sin rapport i juni 1982 og konstaterer heri, at der er behov for et register over kunst fra renaissance til vore dage i offentlig eje. Et register har tidligere været oprettet, nemlig det såkaldte provinsmuseumskartotek, der blev udarbejdet fra 1930'ernes slutning og frem til omkring 1950 i tre eksemplarer, heraf et til det pågældende museum, et til Statens Museum for Kunst og et til Ny Carlsbergfondet, som havde igangsat og finansieret arbejdet.

For adskillige af provinsens kunstmuseer blev dette den første systematiske registrering af samlingerne. På Statens Museum for Kunst blev samlingen af museumsregistreringer tilgængelig og kom her til at fungere som et centralregister, der blev meget benyttet og nogenlunde konsekvent ajourført indtil 1960'erne. På dette tidspunkt, hvor museumsvesenet i provinsen for alvor begyndte sin ekspansion, var der ikke længere ressourcer til at holde kartoteket vedlige, hvilket har været et mærkbart savn.

Mængden af billedkunst i de offentlige samlinger er ligesom antallet af museer gennem de seneste årtier stærkt forøget, og udvalget er af den opfattelse, at et udbygget og moderniseret register vil være til stor gavn for museerne og støtte det faglige samarbejde, ligesom det vil være til gavn for